

Маленька річка попід гаєм,
Вузенька стежка через луг.
І трави з квітами навкруг,
І ми до ночі в них блукаєм.

Пасем гусей, в квача гуляєм,
В село вертаєм при зорі.
В роботі більше, ніж у грі,
З нужди-недолі виростаєм.

Худі, напівголодні, босі,
Не завше маєм хліб і сіль,

Але оглянуса звідтіль —
Чарують душу згадки досі.

І та ріка, і луг із гаєм
Через літа здаються раєм.